

ROZJUSZONY (2) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w roz-).

sg m N rozjuszony (1). ◇ n G rozjuszon(e)go (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w. s.v. rozjuszyc.

1. [Rozzłoszczony, rozgniewany; rabidus, rabiosus Cn [czym]: On [Dacjan] tymi łowy rozjuszony/ znowu kazał go [św. Wincentego] na krzyżu zawieścić/ y na ony pierwsze rany ogniste żelaza przykładać. SkarŻyw 72.]

2. *Podniecony, ogarnięty zapalem (1) :*

Wyrażenie: »w Bogu rozjuszony« (1): Potym [św. Bonifacjusz] bärzo w Bogu rozjuszony do nawrocenia Pogánłtwa [...] Arcybiskupem Pogańłkim poświęcony ielt SkarŻyw 575.

3. *Rozprowadzony w płynie, tu: przygotowany w postaci naparu: Też Emoroidy wywodzy gdi przyłożyłz tego ziela [trędownika] rozjuszzonego w moźdżerzu łhłukłzy na koniec ielita. FalZioł I 54c [idem] [SpiczZioł 36 (Linde)].*

MN